

Riksdagens svar på regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om arbetsmarknadsstöd

Till riksdagen har överlämnats regeringens proposition nr 135/1999 rd med förslag till lagar om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och lagen om arbetsmarknads-

stöd. Riksdagen, som i ärendet mottagit social- och hälsovårdsutskottets betänkande nr 25/1999 rd, har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 24 augusti 1984 om utkomstskydd för arbetslösa (602/1984) 3 § 3 mom., 5 § 1 mom. 14 punkten, 5 b § 2 mom., 10 § 1 mom., 19 § och 43 c § 1 mom.,

av dessa lagrum 3 § 3 mom. och 5 b § 2 mom. sådana de lyder i lag 680/1997, 5 § 1 mom. 14 punkten sådan den lyder i lag 1317/1994, 19 § sådan den lyder i lag 1537/1993 och 1175/1998 och 43 c § 1 mom. sådant det lyder i lag 665/1993, samt

fogas till 5 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 226/1987, 98/1990, 1692/1991, 1651/1992, 1131/1996 och 1401/1997 samt i nämnda lagar 665/1993, 1137/1994 och 680/1997, ett nytt 5 mom. i stället för det 5 mom. som upphävts genom nämnda lag 1317/1994, till lagen en ny 11 a § och till 28 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 226/1987 samt i lag 666/1996 och 833/1996, ett nytt 7 mom. som följer:

3 §

Verkställande organ

utan dröjsmål komplettera sitt utlåtande.

5 §

Begränsningar i rätten till arbetslöshetsdagpenning

Berättigad till arbetslöshetsdagpenning är inte en person

14) som har idkat företagsverksamhet och som avses i 1 a §, för den tid över vilken vinsten från försäljning av företagsegendomen i anslutning till nedläggningen av företaget kan periodiseras enligt arbetsinkomsten och inom grundskyddet åtminstone enligt

beloppet av grunddagpenningen; vinst från försäljning av anläggningstillgångar eller andra långfristiga investeringar anses ansluta sig till nedläggningen av ett företag också om vinsten har erhållits under de sex månader som närmast föregick nedläggningen; om försäljningsvinsten och hur den skall bestämmas kan föreskrivas närmare genom förordning, och

Den vinst från försäljning av företagsegendom som avses i 1 mom. 14 punkten periodiseras över högst 24 månader. Försäljningsvinsten periodiseras emellertid inte om företagsverksamheten har pågått högst 18 månader eller om företagets balansslutning för den senaste räkenskapsperioden minskad med skulderna för företagsverksamheten är högst 10 000 euro. När balansräkning saknas används en egendomsförteckning.

5 b §

Studerande på heltid

Såsom studier på heltid betraktas studier i form av dagundervisning som en arbetslös har inlett vid en yrkesläroanstalt eller en folkhögskola, gymnasiestudier samt studier som går ut på avläggande av högskoleexamen. Studierna för en person, vilken såsom arbetslös inleder andra studier, betraktas som studier på heltid enligt 1 mom., om den arbetsmängd som studierna kräver med beaktande av utbildnings- eller studieplanens omfattning, studiernas bindande natur, den tid personen tidigare har varit i arbete och den utbildning han tidigare förvärvat, är så stor att den utgör hinder för mottagande av heltidsarbete på de villkor som allmänt tillämpas på arbetsmarknaden. Utbildningen anses alltid ske på heltid, om den arbetsmängd som utbildnings- eller studieplanen förutsätter i genomsnitt utgör minst 25 undervisningstimmar i veckan eller i genomsnitt minst tre studieveckor i månaden. Begränsningen tillämpas inte, om inte något annat följer av 3 mom., på

1) den vars studier har karaktären av hobby, och inte på

2) den som någon annanstans än i internatskola idkar gymnasiestudier som är avsedda för vuxna och vilkas omfattning enligt

lärokursen är mindre än 75 kurser.

10 §

Pendlingsregionen

Såsom pendlingsregion som avses i denna lag betraktas, om inte något annat följer av särskilda skäl, en persons boningsort samt de orter där personer från boningsorten allmänt har sina arbetsplatser eller där det med motsvarande tidsåtgång och till motsvarande kostnader är möjligt att ha sin sedvanliga dagliga arbetsplats. I syfte att åstadkomma en enhetlig praxis fastställer arbetsministeriet utgående från arbetskraftskommissionernas beredning årligen föreskrifter om pendlingsområden enligt denna lag.

11 a §

Beräkandet av föreskrivna tider

När de tider som avses i 7, 8, 9 och 11 § beräknas anses en månad ha 30 dagar.

19 §

Längden av perioden för den jämkade dagpenningen

Jämkad dagpenning betalas för högst 36 månader. På grundval av 17 § 1 mom. 5 punkten kan jämkad dagpenning betalas även efter nämnda maximitid.

Maximitiden börjar beräknas på nytt när någon utan avbrott under minst sex månader har haft ett i 17 § 2 eller 3 mom. avsett heltidsarbete eller när någon efter det att maximitiden uppnåtts har arbetat i den omfattning som förutsatts i 13 § 2 mom., 16 § 2 mom. eller 16 a §.

Då maximitiderna enligt 26 § beräknas beaktas det belopp som har betalats i jämkad arbetslöshetsdagpenning förvandlat till fulla arbetslöshetsdagpenningar.

Den som har uppnått den i 1 mom. nämnda maximitiden för arbetslöshetsdagpenning, kan utan att förlora sin rätt till dagpenning säga upp sig från sitt arbete.

28 §

Ansökan om dagpenning

När en förmån som arbetslöshetskassan beviljar eller ett ärende som gäller medlemskap i arbetslöshetskassan behandlas skall den som saken gäller beredas tillfälle att bli hörd, om det är uppenbart nödvändigt med tanke på hans fördel. Vid behandlingen iaktas i övrigt i tillämpliga delar principerna i 4, 6, 6 a, 8—12, 16—18, 20, 21, 23 och 24 § lagen om förvaltningsförfarande (598/1982). En anställd vid en arbetslöshetskassa kan dock utan hinder av vad som bestäms om jäv i 10 § 1 mom. 4 och 5 punkten lagen om förvaltningsförfarande behandla ett ärende som gäller arbetslöshetskassan som arbetsgivare.

43 c §

Utkomstskyddsombud

Vid varje arbetskrafts- och näringscentral

finns ett av arbetsministeriet förordnat utkomstskyddsombud som övervakar att de utlåtanden som avses i 3 § 3 mom. är lagenliga och enhetliga. Utkomstskyddsombudet har rätt att enligt 40 § söka ändring i ett ärende som gäller de arbetskraftspolitiska förutsättningarna för erhållande av arbetslöshetsdagpenning genom att anföra besvär hos arbetslöshetsnämnden eller försäkringsdomstolen inom 30 dagar efter det beslutet gavs samt enligt 43 § hos försäkringsdomstolen när det är fråga om undanröjande av ett lagkraftvunnet beslut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000. Lagens 19 § tillämpas på jämkade dagpenningar som har betalats för tiden från och med den 1 april 2000. Lagens 3 § 3 mom. och 10 § 1 mom. tillämpas om vägran att ta emot arbete eller motsvarande förfarande har inträffat medan lagen är i kraft. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag**om ändring av lagen om arbetsmarknadsstöd**

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 30 december 1993 om arbetsmarknadsstöd (1542/1993) 20 § 1 mom., rubriken för 22 § och 39 §, av dessa lagrum 39 § sådan den lyder i lag 302/1999, samt fogas till 22 § ett nytt 2 mom. som följer:

20 §

Rätt till arbetsmarknadsstöd i vissa fall

På arbetsmarknadsstöd tillämpas vad 7, 7 a, 9 och 9 a § samt 10 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa föreskriver om arbetslöshetsdagpenning.

22 §

Beräkandet av föreskrivna tider

När de väntetider och avbrottstider som avses i 16—20 § beräknas anses en månad ha 30 dagar.

39 §

Tillämpning av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Om inte något annat följer av denna lag, skall på arbetsmarknadsstöd tillämpas vad som i 6 §, 10 § 1 mom., 28 § 4 och 6 mom., 32, 36, 36 a, 39 och 43 c § samt 44 § 3 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa bestäms om arbetslöshetsdagpenning och ärenden som gäller utkomstskydd för arbetslösa.

Helsingfors den 13 december 1999
